

AGUANTA! Helena Riba (Lázul)

Tots els problemes procedeixen de la mateixa arrel,
És la por a no viure amb dignitat el present,
caminant i sent conscient, la injustícia crida al vent,
busquem un raig d'esperança ben potent!

Per fer front a les necessitats,
tots ens mereixem les mateixes oportunitats,
problemes i problemes per la desigualtat,
totes aquelles històries que potser no has observat.

Guaita, atura't, mira el teu voltant,
que no són invisibles aquells que tens al davant!
Ignores el seu nom, i critiques la seva imatge,
elles fugen d'una guerra enfrontant-se a un llarg viatge.

I ara integrat, quan et miren diferent,
amb tantes coses a pensar que et sents impotent,
valent t'alcés lloant al cel,
nostres ulls ens ploreu perquè tots porteu un bel.

I aguanta!
Et donaré la mà!
I aguanta!
Que ja arriba demà! I et donaré la mà, perquè puguis avançar.
I aguanta! T'ajudaré a caminar! Cada dia és un desafiament per afrontar.
No deixem morir el sol que ens farà brillar,
espantant les injustícies que tant ens fan tremolar...

Moltes famílies de la nostra ciutat,
És desviuen per pagar llum, aigua i els impostos de la llar,
Aguantar el sostre d'aquesta a temperatures baixes,
Suportant els prejudicis dels que pensen que no encaixes.

Augmenta la pobresa que avança impacient,
No és caritat eradicar-la, és justícia. Què m'entens?
Guanya empatia, posa't en la pell de l'altre,
et veus en un pou negre i necessites aixecar-te.

Com potser algú que coneguem amb discapacitat,
cada dia és una lluita nova amb positivitat.
Dificultat per moure's, com un repte a superar,
únics i irrepetibles cadascú via fa.

Estereotips que de petits no ens haurien d'inculcar,
totes aquelles diferències que mai van harmonitzar.
Normalitat abstracte com el tracte que impartim,
no entenem la soledat de les que estan patint.

Mira't al mirall i aprèn a valorar-te,
les habilitats que emprens sense cap altre.
No som conscients de la gran quantitat,

de gent que necessita ajuda per anar a comprar al mercat.

O per fer les tasques que feien sense problemes,
quan la realitat canvia això crea molts dilemes,
necessitem ajudes per poder acompanyar,
la situació d'impotència i també poder auxiliar.

Treballadores i treballadors socials,
diàriament acompanyem vivències dures i reals
Vocació i feina, el fet d'ajudar als altres,
volem transformar el món entre nosaltres.

Cultura, raça, ètnia, religió o nacionalitat,
motiva la falta de recursos que ofereix l'estat.
Si-us-plau mireu-nos, sigueu equitatius,
prou tracte desigual, volem recursos assertius.

I ara integrat, quan et miren diferent,
amb tantes coses a pensar que et sents impotent,
valent t'alcés lloant al cel.
Nostres ulls ens ploreu perquè tots porteu un bel.

I aguanta!
Et donaré la mà!
I aguanta!
Que ja arriba demà! I et donaré la mà, perquè puguis avançar.
I aguanta! T'ajudaré a caminar! Cada dia és un desafiament per afrontar.
No deixem morir el sol que ens farà brillar,
espantant les injustícies que tant ens fan tremolar...

I aguanta!...